

(๒๒)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๕๗/๒๕๖๒

เรื่องพิจารณาที่ ๒๖/๒๕๖๒

วันที่ ๓๐ เดือน ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๖๒

ระหว่าง { นายสนธิญา สวัสดิ์ ผู้ร้อง
พรรคการเมืองฝ่ายค้าน จำนวน ๗ พรรคการเมือง ที่ ๑ ถึงที่ ๗ ผู้ถูกร้อง

เรื่อง คำร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๙

ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องสรุปได้ว่า นายสนธิญา สวัสดิ์ (ผู้ร้อง) กล่าวอ้างว่า ตั้งแต่วันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๖๒ ถึงวันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๖๒ พรรคการเมืองฝ่ายค้านจำนวน ๗ พรรคการเมือง (ผู้ถูกร้องที่ ๑ ถึงที่ ๗) ได้ใช้สิทธิและเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญในการรณรงค์ ประชุม และเสวนาอย่างต่อเนื่องเพื่อจะดำเนินการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ โดยเมื่อวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๖๒ และวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๖๒ นางสาวพรรณิการ์ วานิช โฆษกพรรคอนาคตใหม่ ได้กล่าวเรียกร้องให้

- ๒ -

ประชาชนออกมาชุมนุมเพื่อได้มาซึ่งรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ และวิพากษ์วิจารณ์บทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ ด้วยคำพูดที่รุนแรง และเมื่อวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๖๒ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ชลิตา บัณฑุงค์ ได้กล่าวในงานเสวนาที่จัดโดยพรรคการเมืองฝ่ายค้านทั้ง ๗ พรรคการเมือง เสนอประเด็นเกี่ยวกับการแก้ไข ปัญหาของประเทศไทยและการแก้ไขรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑ ซึ่งการกระทำดังกล่าวเป็นการกระทำ ที่กระทบกระเทือนหรือเป็นอันตรายต่อความมั่นคงของรัฐ ความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดี ของประชาชน และละเมิดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลอื่น จึงขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕

ผู้ร้องได้ยื่นคำร้องต่ออัยการสูงสุดเมื่อวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๖๒ แต่อัยการสูงสุดไม่ดำเนินการ ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับคำร้อง ผู้ร้องจึงยื่นคำร้องโดยตรงต่อศาลรัฐธรรมนูญ เพื่อขอให้พิจารณา วินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๙ ดังนี้

(๑) สั่งการให้พรรคการเมืองฝ่ายค้าน ๗ พรรคการเมืองและกลุ่มบุคคลที่เกี่ยวข้องยุติการกระทำ เพื่อแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ

(๒) วินิจฉัยว่าหากจะมีการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญต้องจัดให้มีการออกเสียงประชามติ ของประชาชนทั้งประเทศก่อน

(๓) กำหนดมาตรการเป็นการชั่วคราวก่อนการวินิจฉัยให้ทุกฝ่ายยุติกระบวนการแก้ไขเพิ่มเติม รัฐธรรมนูญจนกว่าศาลรัฐธรรมนูญจะมีคำวินิจฉัย

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า คำร้องของผู้ร้องต้องด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๙ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัย หรือไม่

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๔๙ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “บุคคลจะใช้สิทธิหรือเสรีภาพเพื่อล้มล้างการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ ทรงเป็นประมุขมิได้” วรรคสอง บัญญัติว่า “ผู้ใดทราบว่ามีกรกระทำตามวรรคหนึ่ง ย่อมมีสิทธิ ร้องต่ออัยการสูงสุดเพื่อร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยสั่งการให้เลิกการกระทำดังกล่าวได้” และวรรคสาม

- ๓ -

บัญญัติว่า “ในกรณีที่อัยการสูงสุดมีคำสั่งไม่รับดำเนินการตามที่ร้องขอ หรือไม่ดำเนินการภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่รับคำร้องขอ ผู้ร้องขอจะยื่นคำร้องโดยตรงต่อศาลรัฐธรรมนูญก็ได้”

พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องเป็นกรณีที่ผู้ร้องกล่าวอ้างว่า ผู้ถูกร้องทั้งเจ็ดกระทำการรณรงค์ ประชุม และเสวนาเพื่อจะแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ ซึ่งเป็นการใช้สิทธิ และเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ และเป็นข้อเท็จจริงที่ผู้ถูกร้อง ทั้งเจ็ดได้ดำเนินการหรือยุติไปแล้วก่อนที่ผู้ร้องจะได้ยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญให้พิจารณาวินิจฉัย โดยไม่ปรากฏข้อเท็จจริงใดที่เกี่ยวข้องกับการใช้สิทธิหรือเสรีภาพเพื่อกระทำการล้มล้างการปกครอง ระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๙ วรรคหนึ่ง ส่วนการกระทำของผู้ถูกร้องทั้งเจ็ดจะเป็นความผิดตามบทกฎหมายใดนั้น เป็นเรื่องซึ่งหน่วยงานที่รับผิดชอบ จะต้องดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมายในกระบวนการยุติธรรมต่อไป กรณีจึงไม่ต้องด้วยหลักเกณฑ์ และเงื่อนไขตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๙ ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณา ของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๗ (๓) ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัยได้

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย และเมื่อมีคำสั่งไม่รับคำร้อง ไว้พิจารณาวินิจฉัยแล้ว คำขออื่นย่อมเป็นอันตกไป

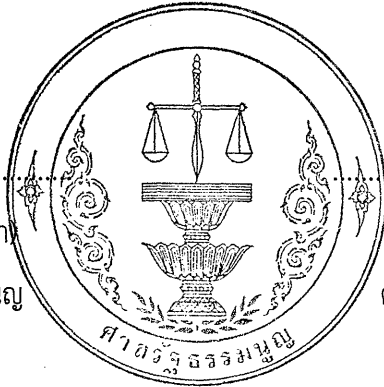
- ๔ -

(คำสั่งที่ ๕๗/๒๕๖๒)

(นายจรัญ ภัคดีธนากุล)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายทวีเกียรติ มีนะกนิษฐ)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายบุญส่ง กุลบุปผา)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายปัญญา อุดชาชน)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายวรวิทย์ กังศศิเทียม)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอุดมศักดิ์ นิติมนตรี)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ